

LAPIN LEIDIEN RUSKARETKI

Luostholla pidettiin lusthia 10 mummolaaksolaisen voimin syyskuun puolivälissä. Kun järjestäjinä oli kaksi alkuperäistä lappalaista, Anneli ja Tessa, nähtiin ja koettiin muutakin kuin tuttuja polkuja. Matkassa yhdistyivät innostavalla tavalla tuntureilla samoilu, kalastus ja hurtti huumori, joka hyvän ruoan lisäksi kokosi porukan yhteen Jokiluostossa. Kitisen joen rannalla sijaitsevaan kotoisaan huvilaan mahtui suurin osa porukasta, loput vieressä olevaan saunamökkiin. Mummolaakso ry ystävällisesti tuki matkaa sopivalla summalla, jolla katettiin mm. lakana- ja pyyhemaksut. Muutoin jokainen lomaili omalla kustannuksellaan, osa autoilla, osa junalla ja busseilla. Kun majoituksen hinta jaettiin osallistujien kesken, päästiin säällisiin kustannuksiin.

Iso Sisko valvoo

Suurin osa osallistujista tunsivat toisensa entuudestaan, mutta uusiakin tuttavuuksia solmittiin. Iloinen meininki oli yksi matkan voimaannuttavista tekijöistä. Yhteisasuminen johti myös "Big Sister" -tyyliseen tilanteeseen: kollektiivisuus loi hauskoja tilanteita. Jos joku viipyi vaikkapa illalla poikkeuksellisen kauan kännykkänsä kanssa, muilla oli luonnollisesti oikeus tietää miksi ja kenen kanssa! Meno ei kuitenkaan äitynyt kovin levottomaksi, joten tosi-tv-ohjelma jäi toteuttamatta. Enemmän yksityisyyttä kaipaavat ehdottivat jatkossa kahden talon vuokraamista. Sosiaalinen harjoitus oli kuitenkin kaikille epäilemättä hyväksi!

Luonto pääosassa

Tärkeintä oli kuitenkin päästä ympäröivään luontoon, jossa keltaisena hehkuva puiden ruska oli lopuillaan ja maaruska alkamassa. Osa porukasta teki dynaamisia retkiä kivisten tuntureiden ajoittain sumuisille rinteille, osa kalasti ja osa vaelteli rauhallisemmin

loivilla rinteillä. Kalastusta kokeilivat muutamat, mutta sitkeimmin sitä yritti kalanaisten ehdoton mestari Anneli pienen uskollisen virvelöintijoukkonsa kanssa Kitisellä ja sen sivujoella. Harrit eivät kuitenkaan tartuneet väkertämiimme perholetkoihin, vaikka Annelilla on yleensä tapana vetää harjuksia tusinoittain. Itse sain heittelemällä retken ainoan viehekalan, pienen mutta tavattoman herkullisen taimenen. Patojen juoksutuksista korkeana virtaavasta Kitisestä tuli viimeistä edellisenä aamuna verkoilla vielä toinen taimen, joka sekin nautittiin arvostavasti. Kultaa emme huuhtoneet, mutta eräänlaista kullanhuuhtontaa oli kalastuskin: niin hienoa ja harvinaista on pohjoisen villikalaa! Useimmille vaikuttavin luontoelämys oli epäilemättä viimeisen päivän vaellus Pyhätunturin Isokurussa kohti Karhulampea. Kaunis sää, kohti korkeutta aivan polun vierestä nousevat tuntureiden kivikkoiset rinteet, kirkkaat vedet ja kalliimuodostelmat päätyivät sadunomaiseen lampeen, johon kohisi pieni putous. Näkymät olivat luonnon harjoittaman vuosimiljoonaisen muovauksen huikaisevaa tulosta.

Herkuttelevat illanvietot

Illan yhteiset saunomiset, rohkeimpien pulahdukset hyiseen Kitiseen ja pareittain valmistetut herkulliset ilta-ateriat kruunasivat elämykselliset päivät. Annelin ja Jatan rosvopaisti valmistui Eijan ylläpitämän nuotion alla ilmeisen mureaksi. Lucianen inspiroima ja emännöimä ranskalainen illallinen oli charmant! Ruoan lisäksi tärkeää oli ranskalaistyyppinen kantaa ottava keskustelu, jossa politiikka sai kyytiä. Jokainen sai Lucianen nimittämänä persoonallisuuttaan vastaavan tunnetun ranskalaisen hahmon: kuka oli rallikuski Michelle Mouton, kuka Brigitte Bardot, kuka Arsene Lupin. Voitte vain arvailla! Hyvät juomatkin siivittivät keskustelua ja iltaa niin, että joidenkin seuraava aamu ei ollut virkein mahdollinen. Onneksi ei sentään ollut karaokea! Siltikin seuraavana aamuna osa porukasta joogasi muiden aamujen tavoin saunamökissä Marjan opastuksella. Toivoo sopii, että lappalaisemme viitsivät vielä järjestää monipuolisia ja sosiaalisuutta kehittäviä matkoja Mummolaakson suosiollisella myötävai- kutuksella! Ihan kuin Tenon lohet jo kutsuisivat...

Saana

Helsingittäriä 100 v. sitten – dallailua, flammailua ja onervointia

Mummiksen friiduja keräytyi 12.8. sankoin joukoin Ateneumiin tutustumaan viimeisiä päiviä esillä olleeseen Onerva-näyttelyyn. Oppaanamme toimi itse näyttelyn kuraattori Anna Kortelainen, joka on kerännyt ansaittua mainetta naisten kulttuurihistoriaa valottavilla teoksillaan.

Kirjailija ja kriitikko L.Onervan (1882 – 1972) kiehtovan persoonan ympärille Kortelainen oli kytkenyt intressantteja aikalaisteemoja. Näyttely tarjosi näkökulmia sadan vuoden takaisen Helsingin katukuvaan ja kulttuurielämään, koulutettujen naisten urbaaniin elinpiiriin kahviloineen, ravintoloihin ja bolageineen, ajan sukupuolitettuihin sovinnaisuussäntöihin, naisten ammatillisiin mahdollisuuksiin ja onnettomiiinkin elämäntilanteisiin, venäläisyyden näkyvyyteen kaupungissa sekä sisällissodan synnyttämään hätään.

Kierroksen alussa kuultiin Onervan opiskeluvuosien esikuvanaista, joihin lukeutuivat mm. Onervan historianopettaja Hilda Käkikoski, draamaopettaja Kaarola Avellan sekä naisasianainen ja professori Lucina Hagman. Nämä ”sydänystävinä” naisuuksissa eläneet

uranaiset ovat tuttuja nimiä lesbisestä historian tutkimuksesta. Naisten välinen romanttinen ystävyys nousi näyttelyssä esiin luontevasti, sillä ystäväpiirissään suosittu, valovoimainen ja flirttailevan Onervan kohdalla tuntui suorastaan väistämättömältä, että tiivis ystävyys naisten välillä sai myös romanttisia sävyjä. Ihailua ja rakkaudenvakuutteluja tuli niin miehiltä kuin naisiltakin. Kiihkein ihailijatar Inez Granfelt piiritti Onervaa kukkasin ja lahjoin, ja osasyynä tälle ”abnormille” käytökselle Onerva piti omaa ”demonista hypnoottista valtaansa”.

Aktiivista sosiaalista elämää viettänyt Onerva avasi myös herkullisia näköaloja teemaan naiset ravintoloiden, ruokaloiden ja kahviloiden asiakkaina. Ravintoloihin ei naisilla ollut asiaa ilman herraseuraa, naisten valtakuntia olivat kahvilat. Poikkeuksen muodosti Erottajan ja Boulevardin kulmassa sijainnut ”damernas egen restaurang” Gradin, jossa erillisten kahvila- ja viiniravintolapuolten raja oli tarkoituksella häilyvä. Yksi näyttelyn hätkähdyttävimmistä dokumenteista oli Gradinilla 1916 ikuistettu valokuva, jossa naisryhmä vietti Polterabendia vakuuttavasti ristiinpukeutuneina. Automaatit, kolikolla toimivat itsepalveluruokat, palvelivat naisiakin ja olipa nähtäville tuotu riemastuttavin ajan uutuuksia, lämpöporttööri, jossa Onerva aikanaan tilasi ruuan kuumana kotiin take-away-tyyliin.

Vaikka näyttelyn aikahorisontti päättyi 1910-luvun loppuun, Onerva eli sen jälkeen vielä pitkän elämän. Vanhemmalla iällä hän muisteli uraansa, ja totesi tehneensä kaiken ”sydämen harrastuksesta ja intomielellä”. Kortelainen oli näyttelyä suunnitellessaan tarttunut tähän vahvaan elämyksellisyyteen ja Onervan teksteissä usein esiintyvään siipi-symboliikkaan, ja leijuttanut kohti Ateneumin kattoon niin kirjailijattaren työpöydän kuin kokonaisen vossikankin. Näyttely antoi nostetta naishistorian harrastukseen ja yllykeitä kaupunkitilan uudelleentarkasteluun naisnäkökulmasta.

Kortelainen on julkaissut näyttelyn aiheista hurmaavan kirjan Eri kivaa! Onerva – kaupungin naiset (Tammi). Onervan harrastamien leikekirjojen tyyliin koottu teos pursuaa pikantteja detaljeja ja upeita kuvia Onervan ja aikalaisnaisten elämänpäivistä ja 1910-luvun Helsingistä yleisemminkin. Kuten opastuskierroksella, Onervan eloisa kirjoitustyyli saa Kortelaisen käsissä vertaisensa puitteet. Ateneumin myymälästä kirjat hupenivat kierroksen päätteeksi nopeasti Kortelaisen signeerattaviksi.

Virva Hepolampi

KAHVI-ILLAT

Kahvi-illat pidetään **Naisasialiitto Unionin tiloissa**,
Bulevardi 11 A 1, 00120 Hki.

Tule kuuntelemaan, keskustelemaan sekä nauttimaan
kuppi teetä tai kahvia ja pikku purtavaa!

Tiistaina **19.10.2010 klo 18.30 – 21**

Teemana on keskustelua **vanhoista lesbisistä lef-
foista** valinnanvaraisen elokuvan pohjalta.

1) FLICKA OCH HYACINTER

Hasse Ekman

(Ruotsi, 1950, 1:29, ilman tekstitystä)

Flicka och hyacinter är inte bara betraktad som Hasse Ekmans främsta verk, utan som en av de bästa svenska filmerna överhuvudtaget.

När Dagmar (Eva Henning) kommer hem efter en ödesdiger fest har han bara minuter kvar att leva. Nästa dag hittar hon hängande från en snara med ett självmordsbrev brevid sig. Författaren Anders (Ulf Palme) blir snabbt uppslukad av sin gåtfulla grannes öde. Vad eller vem fick henne att vilja ända sitt liv? Via besök hos en bankir som Dagmar övat utpressning mot, en konstnär som målat sitt främsta verk med henne som modell och en självupptagen musikstjärna broderas kvinnans fascinerande levnadsöde ut och hennes sista dag i livet avtäcks.

Vid premiären 1950 ansågs upplösningen vara högs uppseendeväckande och ledde till stor debatt i pressen.

2) LES BICHES (BAD GIRLS)

Claude Chabrol

(Ranska, 1968, 00:95, tekstitys englanniksi)

Les biches is a landmark in film history; its theme of bisexuality and upper-class decadence is surpassed only by its cool precision of cinematic style and exceptionally subtle performances.

Sosialite Frederique (Stephanie Audran) encounters young student Why (Jaqueline Sussard) on the streets of Paris, seduces her and whisks her off to spend the winter with the chic crowd in St. Tropez. When architect Paul (Jean-Louis Trintignant) meets Why, he too charms her and comes between the two lovers. Frederique then seduces Paul out of jealousy, but finds herself feeling real love. Paul and Frederique invite Why to live together with them, resulting in a menage a trois beset by jealousy, madness and, ultimately, murder.

Torstaina **16.12.2010 klo 18.30 – 21**

Mindfulness -tietoinen, hyväksyvä läsnäolo

”Ennen kuin opit, että lempeys on sisälläsi syvimmällä, sinun on opittava, että suru on siellä myös”. - Naomi Shahib Nye

Olet ehkä törmännyt joskus sanaan mindfulness. Sana voidaan kääntää suomeksi parhaiten käsitteellä hyväksyvä tietoinen läsnäolo. Ideana on oppia muodostamaan uudenlainen suhde omiin sisäisiin kokemuksiin, tunteisiin, ajatuksiin sekä kehon tuntemuksiin, niin miellyttäviin kuin epämiellyttäviinkin. Mindfulness ei kuitenkaan ole sama asia kuin positiivinen ajattelu tai passiivinen kaikkeen alistuminen.

Mindfulness’illa on pitkät perinteet mm. joogassa ja buddhalaisuudessa. Näihin pohjautuen yhdysvaltalainen professori Jon Kabat-Zinn kehitti yli 30 vuotta sitten MBSR (mindfulness based stress reduction) -menetelmän. Metodien peruspilareita ovat meditaatio- ja joogaharjoitukset, joissa keskeistä on tietoisesta ja hyväksyvän läsnäolon harjoittelu.

Mindfulness-menetelmiä käytetään apuna myös stressinhallinnassa, post-moderneissa psykoterapiamenetelmissä sekä muun terveydenhuollon parissa.

Illan aiheeseen johdattelee Hanna Oranen, joka opiskelee MBSR-ohjaajaksi. Illan aikana tehdään noin 30 minuutin meditaatioharjoitus.

TANSSIT

PIKKUJOULU

Lauantaina **27.11.2010 klo 20 - 02**

Ravintola Laulumies

Hietaniemenkatu 2, Helsingin Kamppi
00100 Helsinki

Bileet Wäiskissä vuonna 2011

la 5.2. Yläkerta

la 5.3. Alakerta

TEATTERI AVOIMET OVET 2.12.2010 klo 19

Yhdistys on varannut 20 lippua Töölössä (Museokaatu 18, 00100 Hki) sijaitsevan teatterin Avoimet Ovet Canthia-esitykseen to 2.12 klo 19. Esityksen jälkeen näyttelijä Petriikka Pohjanheimo on lupautunut keskustelemaan kanssamme pienoisnäytelmistä. Liput jäsenille 20 euroa ja muille 26 euroa. **Ilmoittautumiset sähköpostiin info@mummolaakso.fi 31.10.2010** mennessä, mainitse myös oletko jäsen ja kummassa Mummiksessa.

Minna Canthin novelleja näyttämöllä

Lain mukaan, Ompelija ja Kodista pois pohjautuvat Minna Canthin (1844–1897) samannimisiin novelleihin ja ne nähdään nyt ensimmäistä kertaa näyttämöllä Canthia-esityksessä. Jokainen pienoisnäytelmä on oma itsenäinen teoksensa, mutta niitä yhdistää se, että keskiössä on nainen, joka on elämässään ratkaisevan käänteen edessä. Maria, Martha ja Fanny päätyvät erilaisiin valintoihin. Yksi mukautuu, toinen tuhoutuu ja kolmas vapautuu.

Minna Canth on tunnettu naisen alisteisen aseman ja yhteiskunnallisten epäkohtien voimakkaana kuvaajana. Nämä teemat ovat vahvasti esillä nytkin, mutta Canthia tuo esiin toisenlaisen Minnan – herkän, hauraan ja humoristisen. Minna Canthin novellien henkilöhahmot elävät tänä päivänä yhtä tunnistettavina kuin sata vuotta sitten: ponnistelevat toimeentulonsa eteen, rakastavat, pettyvät, protestoivat ja unelmoivat! Canthia peilaa raikkaasti ja rohkeasti Minnaa monelta Canthilta.

*teksti Minna Canth – Heini Tola
dramaturgia ja ohjaus Heini Tola
lavastus Veera-Maija Murtola
pukusuunnittelu Anne Svensk-Seväkivi
valo- ja äänisuunnittelu Antti Kujala
sävellys Suvi Isotalo*

*rooleissa Paavo Kerosuo, Petriikka Pohjanheimo,
Ella Pyhältö, Timo Ruuskanen, Outi Vuoriranta*

Esityksen kesto n. 2 h 10 min. Esityksessä on väliaika.

MUMMOLAAKSO RY / GUMMEDALEN RF

PL 97, 00531 Helsinki

Sähköposti: **info@mummolaakso.fi**

Internet: **www.mummolaakso.fi**

Pankkitili: **Ålandsbanken 660100-1185982**

HELSINGIN SEUDUN SETA:

HeSeta järjestää naistenbileitä vaihtelevasti Hehku-klubillaan, lisätietoja www.heseta.fi.

TURUN SEUDUN MUMMOLAAKSO:

Tietoa tapahtumista löytyy nettisivuilta www.turun-mummolaakso.net